

ŽIVOT FARNOSTÍ

ROČNÍK: V

DUBEN 2011

č. 4

Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.

**Pán skutečně vstal z mrtvých.
Jemu buď sláva a vláda na věčné časy.**

**Aby slavné Kristovo vzkříšení
také Vaše dny naplnilo světlem a radostí**

K tomu Vám žehná

otec Jan a otec Kryštof

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro měsíc duben :

Úmysl všeobecný: Aby církev věrohodným hlásáním evangelia předkládala dnešním lidem důvody ve prospěch života a naděje.

Úmysl misijní: Aby misionáři hlásáním evangelia a svědectvím života přinášeli Krista všem, kdo jej ještě neznají.

Úmysl národní: Aby nezrušitelné duchovní znamení, které svátost křtu dává pokřtěnému, nás neustále posilovalo v úkolu vydávat svědectví našemu Spasiteli.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v březnu 2011 přijali:

Elišku Brostíkovu

Sehradice

* * *

V měsíci březnu odešli na věčnost a byli pohřbeni:

2. března:

Marie Běloňová
Drnovice 126

71 let

4. března:

Jaroslav Ambrůz
Vysoké Pole 68

63 let

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

O včelách a lidech.

Může se člověk – pán tvorstva – poučit chováním obyčejného hmyzu?
Myslím, že to rozhodně stojí za zvážení. Tak teda například:

Aby včely přežily, musí jich být dostatečné množství. Zdravé a silné včelstvo má dostatek jedinců na to, aby si zajistilo zásoby, udrželo v zimě dostatečnou teplotu v úle, ubránilo se vetřelcům, a tak dál a tak dál Jestliže počet včel klesne pod kritickou hranici, nedokáže se o sebe postarat a pokud ho už koncem léta nezdecimují jako snadnou kořist včely zlodějky, zcela jistě nepřežije zimní období.

A jak si stojí křesťané v Evropě? Pro udržení populace je zapotřebí v průměru minimálně 2,11 dítěte na jeden manželský nebo spolu žijící pár. Jaká je skutečnost? U nás v ČR 1,5, Německo 1,3, Itálie 1,2 a např. Španělsko dokonce 1,1 dítěte na jeden pár!!! Zarážející skutečnost. Paradoxně lidé žijící na nejbohatších místech planety si namlouvají, že na výchovu dětí nemají dostatek prostředků. A nebo je to neochota ubrat ze svého životního standartu? Opravdu jsme ochotni za svoje dnešní požitky obětovat i život příštích generací.

Přez tento nepříznivý vývoj počet lidí v Evropě neklesá, protože životní prostor v bohaté Evropě velice ochotně zaplňují imigranti. Spolu s tím se ale křesťanský duch Evropy mění, většina přistěhovalců jsou totiž muslimové. Odborníci tvrdí, že tento trend se už nedá zastavit a upozorňují, že zhruba za padesát let bude mít populace muslimů ve státech jako je Francie nadpoloviční většinu. Jaké zákony budou prosazovat svou většinou v evropských parlamentech? I naše církve nás nabádá k motlidbám za křesťanský charekter Evropy. Nemůžu se ale modlit za úrodu brambor a sadbové brambory nechat na jaře schnít ve sklepech. Musím je nejdříve zasadit a až potom se můžu za úrodu pomodlit.

Vraťme se ale ke včelám. Jestliže je včelstvo slabé, vždycky to signalizuje, že sním není něco v pořádku a pokud včelař, nebo samy včely neodstraní příčinu, včelstvo zanikne. Každý z nás si dokáže jednoduše spočítat, že pokud se trend naší společnosti rychle nezmění, čeká i nás stejný osud.

Pavel Maček

pokračování příště

Manželské desatero

Nebud' diktátorem.

Když budeš partnera k něčemu nutit a vnucovat mu svou vůli, oslabíš jeho sebehodnocení a z tebe se brzy stane sobec.

Nesnaž se partnera usvědčit.

Když se partner vyhýbá rozhovoru a odmítá si přiznat svou chybu, nesnaž se jej zahnat do slepé uličky.

Nepřipomínej to, co už je dávno pryč.

Chceš-li partnera upozornit na chybu, kterou udělal, udělej to co nejdřív a pak se k tomu už nevracej.

Nebud' neporazitelný.

Manželství znamená dávat i brát. Prohra ve slovní při může být výhrou pro manželství.

Nezapomínej na své sliby.

Pamatuj na to, co jsi slíbil – má-li to být svaté.

Nedělej ze svého manželství divadlo.

Uchovej v soukromí důvěrné záležitosti svého manželství.

Nebud' nesmlouvavý.

Nauč se ustoupit a přijmout stanovisko.

Neponižuj svého partnera.

Vzájemná úcta nesmí vymizet z našich vztahů ani při řešení problémů a neshod.

Sdílej svou víru

Shoda v duševní i duchovní oblasti pomáhá řešit všechny problémy. Manželé pak vystupují opravdu „jako jeden“.

Bud' laskavý

Láska, laskavost a porozumění jsou základem, na kterém můžeme vybudovat šťastné a úspěšné manželství.

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Stanislava Gottwalda, faráře a administrátora zdejší farnosti v letech 1971 – 1983

Před 63 lety, právě v den, kdy začínám v pokračování zápisu ze zdejší farní kroniky, převzali u nás komunisté moc. Toto datum – 25.2.1948 – a následná doba je pro mě, a nejen pro mě, reminiscencí na nelehkou část života P. Stanislava Gottwalda, který represí nastalého režimu pocítil sám na sobě. Představitelé nekomunistických stran nedokázali během 3 let (1945 – 1948) eliminovat ve svých stranách prokomunistické skupiny, které vystoupily v únoru 1948 jako akční výbory, což se stalo i ve většině společenských organizací. Únor nebyl tak jen dílem komunistů, straníků, ale měl i širokou podporu kolaborantů.

P. Stanislav represí této diktatury poznal při 3leté internaci duchovních v Želivi a poté místo kněžské pastorače 5 let jako stavař na výstavbě přehrad Křímov a Fláje v Krušných Horách.

Represe 50. let byly kruté, následná husákovská normalizace podle historiků se jeví jako zákeřnější, bezzásadovější a dlouhodobá, s níž se naše společnost dosud nevyrovnala, protože nebyla vůle. Každý, kdo v tomto prostoru žil, se na tehdejší dění nějak podílel a vyrovnat se, znamená zpytovat svědomí, což naši lidé neznají a je snazší minulost „zamést“ pod koberec. A právě v době husákovské normalizace k nám přichází P. Gottwald.

To tehdy, po Stalinově smrti, kdy sovětský blok začal hlásat mírovou koexistenci se západem, masové persekuce ustaly. Ale až do konce svého panství komunisté neupustili od exemplárních trestů pro ty jednotlivce, jež pokládali za obzvlášť nebezpečné. Ještě v době Gorbačovovy perestrojky vynášely československé soudy nad kněžími i laiky rozsudky na základě § o „maření státního dozoru nad církvemi“. Trestnou činností, kterou tento paragraf postihoval, bylo v případě kněží, jimž byl odepřen „státní souhlas“, udělování svátostí anebo sloužení eucharistie v přítomnosti dalších osob, u veškerých kněží i laiků pak šíření a rozmnožování náboženské literatury a jiné akty „nedovolené náboženské propagandy“. Nutno dodat, že zmírnění teroru ze strany komunistů neznamenalo v žádné případě uměnění jejich nepřátelství vůči křesťanství. Cíl zůstával týž, obměnami procházely pouze prostředky k jeho dosažení. K osvětlení této situace nutné říci několik slov o tom, co byla náboženská svoboda v komunistickém pojetí. Ve všech třech ústavách, které v Československu postupně platily v průběhu 40letého komunistického panství, figurovaly paragrafy o svobodě občanů vyznávat a praktikovat náboženství v souladu se svým svědomím a přesvědčením. Tyto proklamace stály v příkrém rozporu s postupem režimu v praxi, jeví se tedy jako

lež. Lež a předstírání prorůstaly celým komunistickým systémem jako zhoubný nádor a v jejich stínu se vytvářelo jakési nepsané souručenství mezi vládci a ovládanými na všech stupních společenského žebříčku. Tento stav v jistém slova smyslu vyhovoval převážně většině obyvatel Československa „normalizační éry“, jeho důsledky, zejména v dlouhodobé perspektivě působily nanejvýš rozkladně na veřejnou i soukromou morálku těchto obyvatel.

I za této nelehké situace se našemu P. Stanislavovi s požehnáním jeho záměry dařilo realizovat. V r. 1972 na úpravě terénu kolem fary pracovalo asi 20 mužů. I. sv. přijímání ještě pro 2. a 3. bylo za účasti 120 prvokomunikantů. Počasí bylo chladné a deštivé. Letos padlo rozhodnutí o pořízení nových varhan. Nastává dlouhé jednání s výrobcí a Památkovou péčí. Byla povolena sbírka veřejná a po vsích na varhany se nasbíralo: Újezd – 35 655,-; Slopné – 24 350,-; Loučka – 17 150,-; Vysoké Pole – 29 700,- a Drnovice 20 420,-. Toto je jako základ budoucího nákladu. Na sv. Štěpána zde zpíval kostelní sbor z Lidečka (40 členů). Provedena oprava kaple ve Slopném (elektroosmóza), rovněž na Ploštině (obě nákladem asi 5 tisíc). Oddaných v kostele 33, pokřtěných 75, zemřelých 33, zaopatřených 50, sv. přijímání za rok 1972 cca 17 500. Škola: počet přihlášených – Újezd 206, Drnovice 38, Loučka 28, Slopné 41, Vysoké Pole 64; celkem 377 dětí. Vyučování bylo znesnadněno tím, že hlavně sedmé třídy měly vyučování až od 13.00 hod. – zatím odjely autobusy.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění, kap.8/str.11

„Tu es Petrus ...tibi dabo claves ...etc. A já ti pravím, že ty jsi Petr; a na té skále zbuduji svou církev a brány pekla jí nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.“ /Mat 16, 18-19/

Slova evangelia sv. Matouše mám na mysli při zahajování psaní této kapitoly, právě na svátek Stolce sv. Petra, apoštola 22.2.2011. Můžeme je vidět v kopuli chrámu sv. Petra v Římě, kde na Petrův stolec nepředvídaně dosedl v r. 1958 nový papež – Bonus pastor – Dobrý pastýř Jan XXIII., který nebyl o moc mladší než papež právě zemřelý. Dobrota a lidskost současně s hlubokou náboženskou oduševnělostí vyznačovaly jeho osobnost. Ta měla všechny rysy velké duchovní noblesy. Papež neskrýval svůj rolnický původ. Tato zvláštnost mohla trochu napomoci k získání jakési přirozené sympatie ze strany jiného rolnického synka, který dosáhl vrcholné moci v sovětské hierarchii. Docela jiné a mnohem hlubší byly ale příčiny, pro které se tomuto „dobrému papeži“ – jak ho lidé, a nejen v Římě, velmi brzy navykli nazývat – podařilo získat srdce světa. Vypadalo to, jako by nové teplo proniklo starobylými zdmi Vatikánu, nepoznatelně se šířilo a rozpouštělo ledové zábrany, které se zdály být celé stovky metrů silné. Jako tiché síle mohli stěží odolávat i ti nejpřesvědčenější odpůrci katolické církve – komunisté, poněvadž nepocítovali, že by je odmítal – poznávali naopak, že i na ně se dívá s dobrou vůlí jako na děti, které odešly z domova hodně daleko a ve vzdoru, ale které přesto jsou jeho dětmi. Ne vždycky si však tyto lidé dostatečně uvědomovali, že papež v souladu se svými předchůdci, se pevně drží zásad, které učení církve jasně potvrdilo ve věci ateizmu a v křesťanském pohledu na člověka a na společnost.

Mezitím se rozjely přípravy na ekumenický koncil svolaný papežem. Mezi různými problémy spojenými s tímto světovým shromážděním byly dvě otázky, které jej obzvláště zajímaly. Týkaly se jednak světa střední a východní Evropy – speciálně účasti biskupů z komunistických zemí (tak dlouhou dobu držených za železnou oponou) na koncilu, jednak přítomnosti – o kterou Jan XXIII. tolik stál – „pozorovatelů ortodoxních církví včetně (z důvodů zcela zřejmých) pozorovatelů moskevského patriarchátu. První problém byl uspokojivě vyřešen, i když jen částečně (výjimkou byla Čína a Albánie). Představitelé episkopátů nejen z Jugoslávie, ale také z Polska, Maďarska, Československa, východního Německa i ostatní byli přítomni zasedání koncilu. To evidentně

předpokládalo souhlas vlád sovětského bloku, ale především Kremlu. Byl to bezpochyby jeden z nejvýraznějších signálů začínajících novot, který papežovo srdce naplňoval velkou nadějí. V otázce pravoslavných „pozorovatelů“ se zpočátku objevily velice různě vykládané signály. Skutečností je, že když koncil byl zahájen, v koncilové aule se ukázali dva „pozorovatelé“, přesněji řečeno zástupci moskevského patriarchátu. Pozorovatelé dalších pravoslavných církví nebyli přítomni, krom jiných i pozorovatelé z ekumenického patriarchátu cařihradského, kterému jako prvnímu bylo posláno pozvání se záměrem, aby dělal prostředníka zbytku ortodoxie. Byl to výsledek jakéhosi kalkulu? Nebo nějaké nedorozumění? Ruská přítomnost v každém případě způsobila, že se ještě jasněji projevil další a dosti závažný problém. Katolická církev na Ukrajině – roku 1946 potlačena ve své vlasti náhlým zásahem stalinského typu – se zúčastnila koncilu skupinou svých biskupů žijících v diaspoře, především ze Spojených států a Kanady. Tím více vynikala nepřítomnost toho, kterého tato církev stále pokládala hierarchicky za svou hlavu, metropolity Lvovského, Josefa Slipyje. Na konci poslední války byl odsouzen k 17 letům žaláře, z nich k dvanácti letům nucených prací; dosud žil nucený pobyt na Sibiři jako jediný, který přežil ze 13 ukrajinských biskupů vězněných jako on. Jak zabránit tomu, aby ukrajinští biskupové neoznámili nepřítomnost monsignora Slipyje, a tím znovu neprobudili bolestnou vzpomínku na násilné potlačení jejich církve v r. 1946? Nelze si představit, jak nesmírnou útěchou a jakým novým znamením naděje by pro papeže bylo osvobození tohoto velikého vyznavače víry. Případ monsignora Slipyje byl vyřešen o něco později, po skončení prvního zasedání koncilu. Působení dvou pozorovatelů moskevského patriarchátu mělo na toto řešení svůj vliv. (Byl skoro po 30letém vězení sovětským režimem propuštěn, v roce 1963 poslán do Říma a kardinálem se stal v r. 1965.)

K přípravě koncilu bylo v červnu 1960 vytvořeno 10 komisí (teologie, správa diecézí, pravidla pro kněze a křesťanský lid, řehole, svátosti, liturgie, studium a semináře, východní církve, misie, apoštolát laiků) a dva sekretariáty (sdělovací prostředky, jednota křesťanů) a koordinace jejich práce byla svěřena ústřední komisi, jež pak měla zajistit řízení budoucího shromáždění (byla složena z biskupů pocházejících ze 60 zemí a sešla se do června 1962 na 7 zasedáních). Obecné cíle koncilu vytkl Jan XXIII. ve své první encyklice *Ad Petri cathedram* z 29.6.1959. Byly jimi: 1) rozvíjení katolické víry, 2) obnova křesťanského života věřících, 3) přizpůsobení církevní disciplíny potřebám našich časů.

*Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

Maria Mystická Růže, Matka církve a Matka kněží

(Výňatky z knihy A. M. Weigla)

Jak ubozí a politováníhodní jsou lidé, kteří v Marii, Matce Boží vidí jenom obyčejnou ženu! Pierina Gilliová, nositelka zjevení Panny Marie Mystické Růže, se narodila 3. srpna 1911 jako nejstarší ze tří dcer; jejich otec zahynul v první světové válce.

V roce 1918, a tedy ve věku 7 let, byla Pierina jako sirotek přijata do útulku v Montichiari a zůstala tam tři roky a pak se vrátila k matce, která se mezitím vdala. Ve dvaceti letech vstoupila Pierina do služby k carpenedolskému vikáři a zůstala tam šest let. Od roku 1937 do roku 1940 byla zaměstnána jako pomocná sestra na klinice Villa Bianco v Brekcii. Od roku 1940 do roku 1945 vykonávala totéž zaměstnání v nemocnici v Desenzanu, ležícím jenom 15 km od Montichiari, byla to nemocnice spravovaná řeholním řádem Ancille dela Carita. V roce 1944 se Pierina rozhodla vstoupit do jejich kongregace a začala se připravovat na noviciát v Brekcii.

Po třech měsících náhle utrpěla mozkovou příhodu a po dvanáct dní zůstala v komatu. Pierina se však náhle probudila z komatu a před sebou spatřila řeholnici, zakladatelku řádu svatou Crocifissu

Di Rosu kanonizovanou Piem XII. Tato světice držela v ruce kelímek s mastí a Pierině řekla: „Pomažu ti hlavu a uzdravíš se, ale potom poneseš těžký kříž.“ Uzdravená Pierina však na doporučení z řádu odešla a přijali ji jako pomocnou ošetřovatelku v nemocnici Montichiari. Bydlela přímo v nemocnici v dvojlůžkovém pokoji pro personál. Zde se jí poprvé dne 24. listopadu 1946 zjevila Svatá Panna při večerní modlitbě. Byla zázračně krásná, oděná ve fialový šat s bílým závojem na hlavě. Její oči byly plné slz a byla velmi smutná. Její hrud' byla probodnuta třemi velkými meči, které se při dalších zjeveních proměnily ve tři růže. (Bílou, rudou a zlatou). Při tomto prvním zjevení řekla Svatá Panna jenom tři slova: „Modlitba – pokání – náprava“.

V následujícím období musela velmi trpět podle předpovědi a byla velmi pokoušena. Při jednom z dalších zjevení vysvětlila Svatá Panna význam tří mečů a tří růží. První meč: opuštění kněžského nebo řeholního povolání. Druhý meč: kněží a řeholní osoby ve stavu smrtelného hříchu. Třetí meč: kněží a řeholníci spáchavši Jidášovu zradu. Bílá růže: duch modlitby. Červená růže: duch smíru a ochoty k obětem. Zlatá růže: duch pokání. Růže mají ještě jiný význam.

Šesté zjevení již neprobíhalo v pokojíku Pieriny, ale v dómu v Montichiari před svatostánkem. Posvětila zde čtyři dlaždice, na které žádala zhotovit sochu ROSA MISTICA. Žádala také, aby se s touto sochou konala procesí z pramene ve Fontanele v místní části Montichiari, který posvětila. Panna Maria také žádala, aby se na svátek Neposkvrněného Početí 8. prosince ustanovil den Božích Milostí. Toto všechno Pierina oznámila místnímu biskupovi v Brescie. Zažila ústrky, ponižování a žádosti o stažení se z veřejného života. Všechno statečně nesla a Pán Ježíš ji podpořil dvěma zjevenými jí osobně!! Další symbolikou tří růží Marie Mystické Růže je bílá – nejčistší Dcerou Boha Otce a Neposkvrněným Početím. Červená – vyjadřuje Matku Bolestnou a Matku Milosrdenství a růže zlatá představuje Marii jako Nevěstu Ducha Svatého, Královnu nebes a země, Matku církve.

Poslední zjevení Panny Marie Pierině Gilliové bylo 24. března 1983 v 8 hodin v její soukromé kapli. Pierina zemřela za 8 let po tomto zjevení dne 13. ledna 1991. Na padesát tisíc (možná i více) soch putuje po celém světě. Sochy Panny Marie Mystické Růže pláčou krev i slzy, růžoví ve tváři i na rukou, pouštějí vůně, olej a hlavně, kde připutují, obracejí k Bohu nevěřící i hříšníky.

Možnost zájezdu do Montichiari v Itálii je ve dnech 6. – 8. května. Kontaktní adresa: Zdenka Hanáčková, Nová 103, Mutěnice 696 11; tel.: 518 370 892, 724 751 856 nebo 720 382 976. V případě zájmu je potřeba zaslat cestovné 1 700 Kč i s celou adresou do 15. dubna 2011.

/Připravil Jan Machů/

Ze života kněze

BALADA O MINISTRANTOVI

Byl jednou jeden ministrant a jmenoval se Pepík. Byl malý, zbožný a vzteklý. Kdejaká lumpárna se udála, vždycky to byl on, kdo v ní měl prsty. Panu faráři podával při mši zásadně nejdříve konvičku s vodou a pak teprve s vínem a do loďky mu místo kadidla sypal bouchací kuličky.

„Pepíku, Pepíku,“ bědoval pan farář, co z tebe jednou bude? Práce ti nevoní, školu jsi vyhodil dynamitem do povětří a jenom ty rošťárny v hlavě nosíš. Jestli to takhle půjde dál, nevezmou tě ani do semináře.“

„Mají recht, pane farář, já sám se na to nemůžu koukat“, přiznal Pepík pokorně. „Metr padesát už mám, dají mi požehnání, půjdu do světa na zkušenou“.

Pan farář setřel slzu z tváře, dal mu na čelo křížek, na cestu pětistovku a šel se do kostela pomodlit, aby ho anděl strážný všude provázel. To už milý Pepík svátečně oháknutý v kvádru, keckách a rádiovce stál na peronu místního nádraží a k večeru s ním Vindobona uháněla k jihu.

A jak se tam v cizině, daleko od domova, měl? To si dokáže každý snadno představit. Jelikož si na malého českého člověka kdekdo troufne, třel Pepík ve světě bídu s nouzí a za deset let svého vandrování si nevydělal na víc než jednoho mizerného cadilaca metalízu, přízemní šestipatrovou vilu a malou továrničku se čtrnácti tisíci zaměstnanců.

Když se vrátil celý zklamaný domů, vedly jeho první kroky kam jinam než za panem farářem na faru. „Řeknu vám, pane farář“, pravil Pepík, „viděl jsem toho ve světě dost. Veliká města a paláce, velehory i vodopády, ale v podstatě nic moc. Abych pravdu řekl, nuda. Jó, to když jsem vám dělal ministranta, to byly jiné časy. To byla sranda, jakou v celém světě nevidíte. Pamatujete na ty bouchací kuličky? To ještě nevíte, že jsem si je na vás chystal v sakristii vždycky den předem, aby to pak ráno nebylo nápadné. A když začaly práskat, vy jste skákal jako divý a já se mohl umlátit smíchy. I kvůli tomu jsem dneska za vámi přišel, abych se omluvil. Já jsem to tenkrát opravdu nemyslel špatně“.

„Co by ses omlouval, ty troubo?“ odvětil pan farář. „Vždyť já se na to těšil víc než ty.“ „Cože?“ vyvalil oči Pepík. „Vy jste věděl, že to mám na vás připravené?“ „To se ví, že jsem to věděl. A měl jsi to připravené mizerně, až jsem nad tím kroutil hlavou. Ty kuličky byly tak vlhké, že jsem je večer musel odnášet na faru a dávat přes noc za kamna, aby pořádně vyschly. Jinak by nebouchaly ani za sto let.“ „Ale proč jste to dělal?“ žasl Pepík, „proč jste skákal jak na trampolíně při mši svaté!“ „Přece proto, abych ti udělal radost. To tě nenapadlo? Vždyť jsem tvůj farář!“ „A to se na mě nezlobíte ani za to, že jsem vám podával vždycky obráceně konvičky, abych vás popletl?“ „No jak bych se mohl na tebe zlobit, když sám jsem našemu faráři jako ministrant lil do konviček slivovici?“

„Asi ji budete muset nalít teď i mně,“ dodal Pepík a zdálo se, že už nebude mít žádný další dotaz. Zdání však někdy klame, a tak po chvíli spustil znovu: „Víte ale, pane farář, já jsem přišel ještě z jednoho důvodu. Jak jsem se tak toulal sem a tam tím světem, tak jsem se občas zastavil, koukal a přemýšlel a víte, co mě nejednou napadlo? Jestli já bych také nemohl být knězem? Třeba v tom nejzastřenějším místě na světě, když už ho mám skrz na skrz a kolem dokola prochozený. Co vy na to jako hlava pomazaná? Dal byste mi dobrozdání a potvrdil, že jsem vám nic jiného než samou radost odjakživa působil, kdybych si došel na konzistoř vyzvednout přihlášku do semináře?“

„Možná že bys ani nemusel tak daleko,“ odpověděl pan farář a pousmál se, „jedna tady leží v šuplíku už nějakých deset roků.“

Což je smutný konec balady o malém, zbožném a vzteklém ministrantovi, který si vůbec nevážil toho, že mu svět ležel u nohou, a šel se radši učit na obyčejného faráře, jakého můžete dneska uvidět na kdejaké venkovské polorozpadlé faře.

Dobře mu tak!

(Z postřehů a povídek P. Jiřího Barhoně připravil V. Ulrich)

Prahou prošel Pochod pro život modlící se za zastavení zabíjení dětí před narozením

V sobotu 26. března prošlo centrem Prahy přes 2 tisíce lidí, kteří protestovali proti legálnímu zabíjení dětí před narozením a modlili se za zraněné rodiče a za obrácení české společnosti lhostejné k utrpení druhých. Také tento již XI. ročník organizovaný Hnutím Pro život ČR byl zakončen tradičně před sochou sv. Václava. Tohoto „Pochodu“ jsme se také zúčastnili.

„Byl to klidný a pokojný protest, kterým chceme poukázat na to, že denně je umělým potratem zabito téměř 70 počatých dětí. Minulý rok touto násilnou smrtí zemřelo dalších 24 tisíc dětí před narozením,“ vysvětlila motiv akce Zdeňka Rybová z Hnutí Pro život ČR.

Vlastnímu Pochodu pro život předcházela mše svatá celebrowaná pražským arcibiskupem Dominikem Dukou. Spolu s ním koncebrovali také plzeňský biskup František Radkovský, českobudějovický biskup Jiří Paďour, řeckokatolický exarcha Ladislav Hučko a několika desítek kněží. Pražský arcibiskup Dominik Duka při mši svaté děkoval všem, kteří vytrvale pomáhají druhým, zejména pak zmínil organizace usilující různými způsoby o nápravu současného stavu.

Během dopoledního doprovodného programu v pražském dominikánském klášteře se veřejnosti představilo dvacet pět neziskových organizací věnujících se praktické péči o matky a děti, poradenství, osvětové a přednáškové činnosti, lobbyingu či hospicové péči.

Jiřina Masařová

Arcibiskup Dominik duka při slavnostní bohoslužbě

JMÉNA Z KANCIONÁLU (pokračování)

Renč Václav (1911-1973)

Básník, dramatik a překladatel se narodil 28. listopadu 1911 Vodochodech u Litoměřic. Byl představitel katolického ruralismu. Po maturitě začal studovat filosofickou fakultu UK v Praze, kterou absolvoval v roce 1936. Již při studiích (1933 – 1936) redigoval, spolu s Františkem Halasem časopis Rozhledy po literatuře. Po ukončení vysoké školy pracoval na několika místech jako redaktor (Akord, Obnova Řád), později jako nakladatelský redaktor. V letech 1945 – 1948 byl dramaturgem olomouckého divadla. Od roku 1947 působil v roli dramaturga ještě v Zemském divadle v Brně. Po roce 1948 byl, jako ostatně celá katolická skupina, v nemilosti režimu, roku 1951 byl zatčen a o rok později (1952) ve vykonstruovaném procesu s katolickou inteligencí odsouzen na 25 let vězení. Propuštěn byl až v r. 1962 a rehabilitován až roku 1968. Od roku 1969 byl dramaturg operety v Olomouci. Zemřel 30. dubna 1973 v Brně.

Do začátku komunistické persekuce a během války vydal sedm básnických sbírek: Jitření (1933), Studánky (1935), Sedmihradská zem (1937), Vinný lis (1938), Trojzpěvy (1940), Marnotratný syn (1942), Císařův mim (1944), a drama Barbora Selská (1948). V roce 1964 publikuje divadelní hru pro děti na motivy románu Marka Twaina: Tom Sawyer od řeky Mississippi. V roce 1967 Královské vraždění – Polonius, tragická komedie o pěti dějstvích. V roce 1969 vychází:- Hoře z návratu - Dramatická báseň o dvou dílech, Popelka Nazaretská, 1969 a Setkání s Minotaurem - jedná se o lyrické básně z let 1963 – 1967. Následuje Skřivani věž (1970) básně z vězení. Posmrtně vychází: Pražská legenda (1974), Sluncem oděná (1979), České žalmy (1989), Perníková chaloupka (1990), Kůzlátka a hloupý vlk (1992) pohádky; Loretánské světlo (1992) Podoban větru (1994) výbor poezie, S anděly si nelze připíjet (2000), Vrstvení achátu (2000). Kromě vlastní tvorby překládal z němčiny, angličtiny, francouzštiny, italštiny a polštiny.

Do kancionálu je zařazeno 16 písní s jeho texty od různých autorů nápěvu, počínaje Adamem Michnou z Otradovic a konče současnými autory Zdeňkem Pololáníkem a P. Zdeňkem Angelikem Mičkou.

Říhovský Vojtěch (1871-1950)

Ředitel kůru v Praze na Vinohradech; skladatel chrámové hudby původem z Moravy. Základy hudebního vzdělání získal od otce, kantora a regenschoriho. Odešel do Prahy ke studiím na techniku, jichž se však záhy zřekl ve prospěch hudby. Studoval na pražské varhanické škole (1887-1889), kterou nedokončil. Hudba však zůstala jeho hlavním životním povoláním. V letech 1902-1914 působil jako učitel hudby a regenschori v Chrudimi, v letech 1914-1936 v téže funkci v kostele Svaté Ludmily v Praze.

Skládal hlavně chrámovou hudbu, 27 latinských a 10 českých mší aj. Je autorem varhanních skladeb a oblíbených instruktivních děl pro klavír.

Do Kancionálu je zařazena jeho velikonoční píseň Jako vítěz Pán vstal z hrobu a písně k Božskému Srdci Páně Ó Srdce Páně, archo naší spásy a Svatá oběť začíná se..

*Připravil František Čech
(pokračování)*

Pořad bohoslužeb v dubnu – farnost Újezd

1. dubna : Pátek <i>První pátek v měsíci dubnu</i>	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Aloise Barcucha, jeho rodiče, + rodiče Pavelkovy, Drábkovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Čičelovy, Váňovy, jejich syna, zetě, prarodiče a Boží požehnání pro živé rodiny	MJ

2. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Anežku a Karla Hübnerovy, rodiče z obou stran, + rodinu Andrysovu, Hübnerovu a dar zdraví pro živou rodinu	ŠF
3. dubna : Neděle 4. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Ptáčkovy, Mozgovy, jejich + děti, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Marii a Josefa Kozubíkovy a živou rodinu Za + Marii Belžickou, Irenu Petřů, rodiče z obou stran, dva + vnuky, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Marii a Aloise Opravilovy, Ludmilu Opravilovu, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Ku Mě Am KJ
4. dubna : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	VP 198	On
5. dubna : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + rodiče Václavíkovy a Boží ochranu pro živou rodinu	
6. dubna : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 90 let, za + manžela Františka, + rodiče Machů, Polomíkovy, sourozence, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za + Anastázií a Františka Hubáčkovy, bratra, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu	Ku
7. dubna : Čtvrtek Ferie	18.30 Dr.:	Za + Františka Tichého, syna, rodiče z obou stran, dva zetě, tři švagry, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu	
8. dubna : Pátek Ferie	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Marii Hlavicovu, + rodiče Stružkovy, + prarodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Gjongdlovu, Emílii Raškovu, duše v očištění, živou a + rodinu Gjongdlovu a Hlavoňovu	Ov
9. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 9.30 Új.:	Za + rodinu Měřínskou, Chmelíkovu, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky <i>Děkanátní pouť na Velehradě</i>	
10. dubna : Neděle 5. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 10.00 VP.: 14.30 Lo.:	Za + Aloise Petřů, rodiče, sestru, dva švagry, dary Ducha svatého a Boží pomoc pro živé rodiny Za nemocnou Vlastimilu Mikešovu, celý rod a duše v očištění Za + rodiče Smolkovy, dvě dcery, tři zetě, Davida Smolka, duše v očištění a živou rodinu Mše sv. a žehnání křížové cesty Za + rodiče, dva bratry, dvě sestry Trchalíkovy, Františka Trochtu a Boží požehnání pro živou rodinu	Ma Pe
11. dubna : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Hasoňovy, vnučku Renatku, Josefa Maliňáka a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	On
12. dubna : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + Marii Častulíkovu, syna Josefa a Boží ochranu pro živou rodinu	
13. dubna : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Juřicovy, syna, jejich + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu Za Aloise Hořáka, živou a + rodinu Hořákovu, dar zdraví a Boží požehnání	Mě
14. dubna : Čtvrtek Ferie	18.30 Dr.:	Za + manžela a rodiče	
15. dubna : Pátek Ferie	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Josefa a Annu Barcúchovy, strýce Zdeňka, Ladislava, bratrance Ladislava, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + Josefa Janoše, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	Ov
16. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 11.00 Dr.:	Za Irenu Petřů, rodiče Petřů, Ludmilu Janoušovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 90 let života s prosbou o Boží požehnání do dalších let	Ku

17. dubna : Neděle Květná neděle (pašiová)	7.00 Új.:	Za + Miroslava Žáčka, snachu Lenku, rodiče Žáčkovy, Peškovy a duše v očisti	Ma Pe Ov On
	8.15 Sl.:	Za + rodinu Mlčkovu, Heinzovu a Boží požehnání pro rodinu Hinkovu	
	9.40 Új.:	Za + Františka Kořenka, rodiče, bratra, švagry, S.M. Rosinu a dary Ducha svatého pro živé rodiny	
	11.00 Dr.:	Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu, švagrové, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
	14.30 Lo.:	Za živou a + rodinu Kozubíkovu	
18. dubna : Pondělí Ferie	6.30 Új.:	Za farníky	On
19. dubna : Úterý Ferie	19.00 Dr.:	Za + Jana Barcucha, vnuka Luboška, Annu Častulíkovu, dvoje rodiče, duše v očisti a dar zdraví pro celou rodinu	
20. dubna : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za + Josefa Kabelu, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny	ŠF
	18.30 Sl.:	Za Františku a Aloise Janíkovy, Annu Janíkovu - Habrovanskou a Boží požehnání pro živou rodinu	
21. dubna : Čtvrtek ZELENÝ ČTVRTEK	17.00 Új.:	Za děti, které bylo loni u prvního svatého přijímání a jejich rodiče	ŠF Mě
22. dubna : Pátek VELKÝ PÁTEK	15.00 Új.:	Obřady Velkého pátku	Ra MJ
23. dubna : Sobota BÍLÁ SOBOTA	19.30 Új.:	Za farníky	
24. dubna : Neděle Slavnost Zmrtvýchvstání Páně HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ	7.00 Új.:	Za + Aloise Polácha, sestru, rodiče Poláchovy, Mikušovy, manžele Lekešovy, duše v očisti a Boží požehnání pro živou rodinu	An Mě ZvV JaK
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Kolaříkovy, dceru Jiřinu, syna Karla, živou a + rodinu	
	9.40 Új.:	Za + Jana Machů, + rodiče Šimonů, jejich rodiče, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu	
	11.00 Dr.:	Za + Miroslava Machuču (<i>výroční mše sv.</i>)	
	14.30 Lo.:	Za + manžela, + rodiče Zmeškalovy, sestru Ludmilu a babičku Dobešovu	
25. dubna : Pondělí Pondělí velikonoční Sv. Marka, evangelisty	7.00 Új.:	Za + Jana Psotu, živou a + rodinu Psotovu	Ma Pe Am Ov
	8.15 Sl.:	Za rodiče Jurkovy, Frýželkovy, jejich + děti, duše v očisti a živou rodinu	
	9.40 Új.:	Za Ludvíka, Marii a Andělu Machů, dar zdraví, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu	
	11.00 Dr.:	Za + rodinu Stružkovu, Velískovu, duše v očisti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
26. dubna : Úterý Úterý velikonoční		Za Stanislava Strušku, Aloisii Tarabusovu a Boží požehnání pro celou rodinu	
27. dubna : Středa Středa velikonoční	17.35 Új.:	Za Jaroslava Machů, dvě manželky, syna Jaroslava a duše v očisti	ŠF
	18.30 Sl.:	Za + rodinu Petrášovu, rodiče, dva bratry, Aloise Gergelu a duše v očisti	
28. dubna : Čtvrtek Čtvrtek velikonoční	19.00 Dr.:	Za + rodiče Húšťovy, dva syny, snachu, Josefa Štěpaníka a Boží požehnání pro živou rodinu	
29. dubna : Pátek Pátek velikonoční	17.35 Új.:	Za + rodinu Strečanskou, Kollárovu a Štefkovu s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu	Ku
	18.30 Sl.:	Za + Vojtěcha Kováře, dceru, zetě, dvoje + rodiče, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu	

30. dubna : Sobota Sobota velikonoční	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Marii Kovářovu, Ludmilu Vaňkovu a Boží ochranu pro živou rodinu Za + manžela Josefa Adámka, + syna Josefa, + rodinu Adámkovu a Buriánkovu, duše v očistci a pomoc Boží pro celou živou rodinu	Ov

Pořad bohoslužeb v dubnu – farnost Horní Lhota

1. dubna : Pátek První pátek	17.45	Mše sv.
2. dubna : Sobota Ferie	17.45	Za členy živého růžence
3. dubna : Neděle 4. neděle postní	6.55 9.30	Za Aloise Šenovského, jeho rodiče, prarodiče a dar zdraví pro živou rodinu Za + Františka Žáčka, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
4. dubna : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + rodiče Žáčkovy, tři děti, dva zetě, snachu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
7. dubna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Janíčkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
9. dubna : Sobota Ferie		Děkanátní pouť na Velehradě
10. dubna : Neděle 5. neděle postní	6.55 9.30	Za + rodiče Januškovy, Pláškovy, celou + rodinu a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Františka a Marii Ulrichovy, jejich rodiče, sourozence, celou živou a + rodinu
11. dubna : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Na poděkování Pánu Bohu za 55 let manželství, dar zdraví a ochranu Boží pro celou rodinu
12. dubna : Úterý Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Mše svatá a Mariánské večeřadlo (<i>P. Stríž</i>)
14. dubna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodinu Kolduškovu, Hurtovu a Boží ochranu pro celou živou rodinu
16. dubna : Sobota Ferie	17.45	Za + Františku a Antonína Chalupovy, jejich rodiče a duše v očistci
17. dubna : Neděle Květná neděle (pašiová)	6.55 9.30	Za Anastázií Kuželovu, manžela, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Josefa Sanytráka, manželku Ludmilu, jejich rodiče a celou živou rodinu
18. dubna : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Na poděkování Pánu Boh za dar zdraví a ochranu pro celou rodinu
21. dubna : Čtvrtek ZELENÝ ČTVRTEK	17.30	Za Františka Žáčka, jeho syna Milana, duše v očistci a celou živou rodinu
22. dubna : Pátek VELKÝ PÁTEK	15.30	Obřady Velkého pátku
23. dubna : Sobota BÍLÁ SOBOTA	20.00	Za + rodiče Pláškovy, syna Vincence, + rodiče Janíkovy, dva syny, jejich manželky a celou živou rodinu
24. dubna : Neděle Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ	6.55 9.30	Za + Marii Jankovu, sestru, jejich rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
	6.55	Za + Antonína Boráně, dvoje rodiče, celou živou a + rodinu

25. dubna : Pondělí Pondělí velikonoční Sv. Marka, evangelisty	9.30	Za + Josefa a Anežku Šenovské, duše v očistci, živou a + rodinu
28. dubna : Čtvrtek Čtvrtek velikonoční	16.00	Za + rodinu Šenovskou, Hlavicovu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
30. dubna : Sobota Sobota velikonoční	17.45	Za + rodiče Slovákovy, dceru, dva syny, snachu, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu

**POUŤ
DĚKANÁTU VALAŠSKÉ KLOBOUKY
NA VELEHRAD**

**za obnovu rodin a za kněžská a řeholní povolání
v sobotu 9. dubna**

- 16.00** možnost prohlídky arcibiskupského gymnázia
- 16.30** křížová cesta (zajistí Luhačovice)
- 17.15** adorace (zajistí Nedašov)
- 18.00** mše sv. (zajistí Horní Lhota)

Společný autobus pojedje z Drnovic ve 14.00 hodin, z Újezdu ve 14.10 ze Sehradic ve 14.20 a z Horní Lhoty ve 14.30. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii do neděle 3. dubna.

* * *

Slavnostní žehnání Křížové cesty přírodou
ve Vysokém Poli za účasti otce biskupa Josefa Hrdličky

v neděli 10. dubna 2011 v 10.00 hodin

Mše svatá ve vesnici v „tvrzi“

Po mši sv. průvod – žehnání
a pobožnost Křížové cesty

Požehnání „cesty zdraví“ k vodní kapli

Svátostné požehnání v kapli Panny Marie

Zprávy a informace

Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání na Velehradě bude v sobotu 9. dubna 2011. Letos bude malá změna, v 16.00 hodin bude možné prohlédnout si prostory Stojanova gymnázia na Velehradě. V 16.30 bude pobožnost křížové cesty, pak následuje společná adorace a mše svatá.

Žehnání křížové cesty ve Vysokém Poli bude v neděli 10. dubna v 10.00 hodin za účasti otce biskupa Josefa Hrdličky. Za příznivého počasí bude mše svatá v „tvrzi“, pak půjde průvod – pobožnost křížové cesty, požehnání „cesty zdraví“ k vodní kapličce a zakončení v kapli Panny Marie Vysocké svátostným požehnáním.

Mariánské večeradlo v kapličce v Sehradcích bude v úterý 12. dubna za účasti otce Stríže.

Setkání mladých před Květnou nedělí 16. dubna bude letos na Svatém Kopečku u Olomouce. Podrobnosti na plakátech v kostele.

Pravidelná adorace ve farním kostele v Újezdě v době postní vždy ve čtvrtek v 17.30 – 18.30 zakončená svátostným požehnáním.

Mše svatá na Ploštině u příležitosti výročí vypálení Ploštiny bude letos v neděli 24. dubna (Hod Boží velikonoční) v 11.00 hodin.

Charita Svaté Rodiny Luhačovice bude konat sbírku šatstva. Nabídnuté oblečení čistě vyprané je možné darovat ve dnech 26. – 28. dubna na faře v Hodní Lhotě, nebo v Dolní Lhotě u p. Jiřiny Masařové.

Světové setkání mládeže se Svatým otcem proběhne letos v srpnu v Madridu ve Španělsku. Přihlášky je třeba podat do konce dubna na faře, nebo na Pastoračním centru olomoucké arcidiecéze.

Pouť hasičů na Svatém Hostýně bude v sobotu 30. dubna. Mše sv. za SDH Slopné bude v neděli 1. května v 8.15, v Horní Lhotě v neděli 8. května v 9.30, ve Vysokém Poli v neděli 8. května a v Drnovicích v neděli 15. května v 11.00 hodin.

Mše sv. zaměřené na školní děti bude mít otec kaplan v dubnu: v týdnu 13.4. Slopné, 14.4. Horní Lhota a 14.4. Újezd. Pak za 14 dnů 27. - 29.4.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v dubnu 2011:

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

2.4.:	14.	2.	5.
9.4.:	15.	3.	6.
16.4.:	16.	4.	7.
23.4.:	17.	5.	8.
30.4.	18.	6.	9.